

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIEŅEMTI, PIEMĒROJOT LES VI SADAĻU

PADOMES PAMATLĒMUMS 2009/948/TI

(2009. gada 30. novembris)

par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 31. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Čehijas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas, Slovākijas Republikas un Zviedrijas Karalistes iniciatīvu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Hāgas programmā⁽¹⁾ brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā, kas tika apstiprināta Eiropas padomes 2004. gada 4. un 5. novembra sanāksmē, dalībvalstīm ir prasīts apsvērt tiesību aktus par jurisdikcijas konfliktiem, lai uzlabotu kriminālvajāšanas efektivitāti, vienlaikus nodrošinot pareizu tiesvedības darbību, lai pabeigtu vispārējo pasākumu programmu, ar ko krimināllietās īsteno tiesu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu.
- (3) Ar šajā pamatlēmumā paredzētiem pasākumiem būtu jācenšas novērst situācijas, kad uz vienu un to pašu personu saistībā ar tiem pašiem faktiem paralēli attiecas kriminālprocess dažādās dalībvalstīs, kas tādējādi varētu radīt situāciju, ka minētajā procesā spriedumu pieņem divās vai vairāk dalībvalstīs. Tādēļ šā pamatlēmuma

mērķis ir veicināt, lai tiktu novērstas *ne bis in idem* principa pārkāpums, kas ir izklāstīts 54. pantā Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām⁽²⁾, kā to interpretē Eiropas Kopienų Tiesa.

- (4) Starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jānotiek tiešām apspriedēm nolūkā vienoties par efektīvu risinājumu, lai izvairītos no nelabvēlīgām sekām, ko rada paralēls process, un lai novērstu attiecīgo kompetento iestāžu laika un resursu izšķērdēšanu. Tāds efektīvs risinājums jo īpaši varētu būt kriminālprocesa apvienošana vienā dalībvalstī, piemēram, nododot kriminālprocesu. Tas varētu būt arī jebkurš cits risinājums, kas ļautu minētajam procesam notikt iedarbīgi un pieņemami, tostarp saistībā ar atvēlēto laiku, piemēram, lietas nodošana *Eurojust*, ja kompetentās iestādes nespēj vienoties. Šajā sakarā īpaša uzmanība būtu jāvelta jautājumam par pierādījumu vākšanu, ko var ietekmēt paralēli notiekošs process.
- (5) Ja dalībvalsts kompetentai iestādei ir pamatots iemesls uzskatīt, ka par vieniem un tiem pašiem faktiem saistībā ar to pašu personu paralēli notiek kriminālprocess kādā citā dalībvalstī, kas varētu radīt situāciju, ka minētajā procesā spriedumu pieņem divās vai vairāk dalībvalstīs, tai būtu jāsaazinās ar attiecīgās citas dalībvalsts kompetento iestādi. To, vai pastāv pamatots iemesls, būtu jāizskata tikai saziņas iestādei. Pamatots iemesls, *inter alia*, varētu būt tad, ja laikā, kad aizdomās turamā vai apsūdzētā persona sniedz informāciju, atklājas, ka uz tiem pašiem faktiem varētu attiekties paralēls kriminālprocess citā dalībvalstī, vai tad, ja, citas dalībvalsts kompetentai iestādei iesniedzot attiecīgu savstarpējas tiesiskas palīdzības lūgumu, atklājas, ka varbūtēji pastāv tāds paralēls kriminālprocess, vai tad, ja attiecīgu informāciju sniedz policijas iestāde.

⁽¹⁾ OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

- (6) Informācijas apmaiņas procesam starp kompetentajām iestādēm vajadzētu balstīties uz obligātu apmaiņu ar konkrētu minimuma informācijas kopumu, kas būtu jāsniedz vienmēr. Minētajai informācijai būtu jābūt īpaši jāatvieglo process, lai nodrošinātu, ka pareizi identificē iesaistīto personu un attiecīgā paralēlā procesa veidu un stadiju.
- (7) Kompetentajai iestādei, pie kuras ir vērsusies citas dalībvalsts kompetentā iestāde, vajadzētu būt vispārējam pienākumam atbildēt uz iesniegto lūgumu. Saziņas iestāde tiek mudināta noteikt termiņu, līdz kuram lūguma saņēmējai iestādei būtu jāsniedz atbilde, ja tas iespējams. Visā saziņas procedūras laikā kompetentām iestādēm būtu pilnīgi jāņem vērā īpašā situācija, kādā atrodas personas, kurām piemērota brīvības atņemšana.
- (8) Tiešai saziņai starp kompetentām iestādēm vajadzētu būt galvenajam principam, veicot saskaņā ar šo pamatlēmumu izveidoto sadarbību. Atbilstīgi dalībvalstu procesuālās autonomijas principam būtu jānodrošina dalībvalstīm rīcības brīvība lemt par to, kuras iestādes ir kompetentas rīkoties saskaņā ar šo pamatlēmumu, ar nosacījumu, ka tādas iestādes ir kompetentas iesaistīties un pieņemt lēmumu saskaņā ar tā noteikumiem.
- (9) Cenšoties panākt vienošanos par efektīvu risinājumu ar mērķi izvairīties no nelabvēlīgām sekām, kuras rada paralēls process, kas notiek divās vai vairāk dalībvalstīs, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā, ka katra lieta ir īpaša, un jāapsver visi tās fakti un apstākļi. Lai panāktu vienošanos, kompetentām iestādēm būtu jāņem vērā atbilstīgi kritēriji, kuri var ietvert kritērijus, kas noteikti *Eurojust* 2003. gada ziņojumā publicētajās pamatnostādņēs, kuras bija izstrādātas speciālistu vajadzībām, un jāņem vērā, piemēram, vieta, kur ir izdarīta noziedzīgā nodarījuma lielākā daļa; vieta, kur ir radīts vislielākais zaudējums; aizdomās turamās vai apsūdzētās personas atrašanās vieta un iespējas panākt viņas nodošanu vai izdošanu citām jurisdikcijām; aizdomās turamās vai apsūdzētās personas valstspiederība vai pastāvīgā uzturēšanās vieta; aizdomās turamās vai apsūdzētās personas būtiskas intereses; cietušo un liecinieku būtiskas intereses; pierādījumu pieņemamība un iespējami aizkavējumi.
- (10) Kompetento iestāžu pienākums sākt tiešas apspriedes, lai panāktu vienošanos saistībā ar šo pamatlēmumu, nedrīkstētu izslēgt iespēju tādas tiešas apspriedes veikt ar *Eurojust* palīdzību.
- (11) Nebūtu jāuzliek pienākums nevienai dalībvalstij pret savu gribu atteikties no jurisdikcijas vai saglabāt to. Kamēr vien nav panākta vienošanās par kriminālprocesa apvienošanu, dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jāspēj turpināt kriminālprocesu par jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas ir attiecīgās valsts jurisdikcijā.
- (12) Ņemot vērā to, ka šā pamatlēmuma galvenais mērķis ir novērst nevajadzīgu paralēlu kriminālprocesu, kurš varētu radīt *ne bis in idem* principa pārkāpumu, tā piemērošanai nevajadzētu būt par pamatu jurisdikcijas īstenošanas konfliktam, kas citā gadījumā nemaz nerastos. Kopējā brīvības, drošības un tiesiskuma telpā obligātas kriminālvajāšanas princips, kas vairākās dalībvalstīs reglamentē procesuālās tiesības, būtu jāsaprot un jāpiemēro tā, lai to uzskatītu par izpildītu, kad jebkura dalībvalsts nodrošina kriminālvajāšanu par kādu konkrētu noziedzīgu nodarījumu.
- (13) Ja ir panākta vienošanās par kriminālprocesa apvienošanu vienā dalībvalstī, otras dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu jārīkojas tā, lai tas saskaņotu ar šo vienošanos.
- (14) Tā kā *Eurojust* ir īpaši labi piemērots tam, lai sniegtu palīdzību jurisdikcijas konfliktu atrisināšanā, lietas nodošanai *Eurojust* vajadzētu būt standarta rīcībai gadījumos, kad nav iespējams panākt vienošanos. Būtu jānorāda, ka saskaņā ar 13. panta 7. punkta a) apakšpunktu Padomes Lēmumā 2002/187/TI (2002. gada 28. februāris), ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziedzīgiem (¹) ("*Eurojust* lēmums"), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2009/426/TI (2008. gada 16. decembris) par *Eurojust* stiprināšanu (²), *Eurojust* ir jātiek informētam par jebkuru gadījumu, kad ir radušies vai varētu rasties jurisdikcijas konflikti, un ka lietu jebkurā brīdī var nodot *Eurojust*, ja vismaz viena no tiesās apspriedēs iesaistītajām kompetentajām iestādēm to uzskata par piemērotu.
- (15) Šis pamatlēmums neskar procedūras, kuras reglamentētas Eiropas Konvencijā par tiesvedības nodošanu krimināllietās, kas parakstīta Strasbūrā 1972. gada 15. maijā, ne arī citus mehānismus, ar ko dalībvalstis savstarpēji nodod procesu krimināllietās.
- (16) Šim pamatlēmumam nevajadzētu būt par pamatu pārmērīgam administratīvajam slogam, ja tajā risinātās problēmas var atrisināt ar jau pieejamiem citiem piemērotākiem līdzekļiem. Tādējādi, ja dalībvalstis jau savstarpēji izmanto elastīgākus instrumentus vai mehānismus, tiem būtu jāprevalē pār šo pamatlēmumu.

(¹) OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.

(²) OV L 138, 4.6.2009., 14. lpp.

- (17) Šajā pamatlēmumā ietverti vienīgi noteikumi par informācijas apmaiņu un tiesām apspriedēm starp dalībvalstu kompetentām iestādēm, un tādēļ tas neskar personu tiesības – ja tādas ir spēkā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem – argumentēt, ka to kriminālvajāšana būtu jāveic viņu pašu valsts vai citā jurisdikcijā.
- (18) Tādu personas datu apstrādei, ar ko apmainās saskaņā ar šo pamatlēmumu, būtu jāpiemēro Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās ⁽¹⁾.
- (19) Sniedzot deklarāciju par valodu lietojumu, dalībvalstis ir mudinātas papildus savai valsts valodai iekļaut vismaz vēl vienu valodu, kas parasti tiek lietota Eiropas Savienībā.
- (20) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. NODAĻA

VISPĀRĒJI PRINCIPI

1. pants

Mērķis

1. Šā pamatlēmuma mērķis ir sekmēt ciešāku sadarbību starp divu vai vairāk dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras veic kriminālprocesu, un tādējādi panākt efektīvāku un pareizāku tiesvedību.
2. Tādas ciešākas sadarbības mērķis ir:
- a) novērst situācijas, kad uz vienu un to pašu personu saistībā ar tiem pašiem faktiem paralēli attiecas kriminālprocess dažādās dalībvalstīs, kas tādējādi varētu radīt situāciju, ka minētajā procesā spriedumu pieņem divās vai vairāk dalībvalstīs, un tādēļ rada *ne bis in idem* principa pārkāpumu; un
- b) vienoties par efektīvu risinājumu, lai izvairītos no nelabvēlīgām sekām, ko rada tāds paralēls process.

2. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Lai sasniegtu 1. pantā minēto mērķi, ar šo pamatlēmumu nosaka regulējumu attiecībā uz:
- a) procedūru, ar ko izveido saziņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai apstiprinātu to, ka paralēli notiek kriminālprocess par vieniem un tiem pašiem faktiem saistībā ar to pašu personu;
- b) informācijas apmaiņu, izmantojot tiesas apspriedes starp kompetentajām iestādēm divās vai vairāk dalībvalstīs, kurās par vieniem un tiem pašiem faktiem saistībā ar to pašu personu paralēli notiek kriminālprocess – ja attiecīgajām iestādēm jau ir informācija par to, ka notiek paralēls kriminālprocess – lai vienotos par efektīvu risinājumu ar mērķi izvairīties no nelabvēlīgām sekām, ko rada tāds paralēls process.
2. Šo pamatlēmumu nepiemēro procesam, uz ko attiecas 5. un 13. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽²⁾.

3. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

- a) “paralēls process” ir kriminālprocess gan pirmstiesas, gan tiesas stadijā, kas divās vai vairāk dalībvalstīs notiek par vieniem un tiem pašiem faktiem saistībā ar to pašu personu;
- b) “kompetentā iestāde” ir tiesu iestāde vai cita iestāde, kura saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem ir kompetenta veikt šā pamatlēmuma 2. panta 1. punktā minētās darbības;
- c) “saziņas iestāde” ir dalībvalsts kompetenta iestāde, kas sazinās ar citas dalībvalsts kompetento iestādi nolūkā apstiprināt to, vai notiek paralēls process;
- d) “līguma saņēmēja iestāde” ir kompetentā iestāde, kurai saziņas iestāde lūdz apstiprināt to, ka notiek paralēls kriminālprocess.

⁽¹⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

4. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšanās

1. Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes tā, lai tas veicinātu principu par tiešu saziņu starp iestādēm.

2. Saskaņā ar 1. punktu katra dalībvalsts informē Padomes Ģenerālsēkretariātu par to, kuras iestādes, ievērojot šo dalībvalstu tiesību aktus, ir kompetentas rīkoties saskaņā ar šo pamatlēmumu.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, katra dalībvalsts, ja tas ir vajadzīgs tās iekšējās sistēmas dēļ, var norīkot vienu vai vairākas centrālās iestādes, kas atbild par to, lai administratīvi pārsūtītu un saņemtu informācijas lūgumus saskaņā ar 5. pantu un/vai sniegtu palīdzību kompetentajām iestādēm apspriežu procesā. Dalībvalstis, kas vēlas izmantot iespēju norīkot centrālo iestādi vai centrālās iestādes, attiecīgi informē Padomes Ģenerālsēkretariātu.

4. Padomes Ģenerālsēkretariāts saskaņā ar 2. un 3. punktu saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai.

2. NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

5. pants

Pienākums sazināties

1. Ja dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamatots iemesls uzskatīt, ka notiek paralēls process citā dalībvalstī, tā sazinās ar šīs dalībvalsts kompetento iestādi, lai apstiprinātu, ka notiek tāds paralēls process, ar mērķi sākt tiešas apspriedes saskaņā ar 10. pantu.

2. Ja saziņas iestādei nav zināma kompetentā iestāde, pie kuras jāvērsas, tā meklē vajadzīgo informāciju, tostarp izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktus, lai iegūtu datus par attiecīgo kompetento iestādi.

3. Saziņas procedūru nepiemēro, ja kompetentās iestādes, kas veic paralēlu procesu, jau ir citā veidā saņēmušas informāciju, ka tāds process notiek.

6. pants

Pienākums sniegt atbildi

1. Atbildi uz lūgumu, kas iesniegts saskaņā ar 5. panta 1. punktu, lūguma saņēmēja iestāde sniedz pieņemamā termiņā,

ko norādījusi saziņas iestāde, vai, ja termiņš nav norādīts, bez liekas kavēšanās un informē saziņas iestādi par to, vai šajā dalībvalstī notiek paralēls process. Ja saziņas iestāde ir informējusi lūguma saņēmēju iestādi, ka aizdomās turamajai vai apsūdzētajai personai ir piemērots ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, lūguma saņēmēja iestāde jautājumu izskata nekavējoties.

2. Ja lūguma saņēmēja iestāde nevar sniegt atbildi saziņas iestādes noteiktajā termiņā, tā nekavējoties informē saziņas iestādi par attiecīgajiem iemesliem un norāda termiņu, kurā tā sniegs lūgto informāciju.

3. Ja iestāde, pie kuras ir vērsusies saziņas iestāde, nav kompetentā iestāde saskaņā ar 4. pantu, tā nekavējoties pārsūta informācijas lūgumu kompetentajai iestādei un par to informē saziņas iestādi.

7. pants

Saziņas līdzekļi

Saziņas iestādes un lūguma saņēmējas iestādes sazinās, izmantojot jebkādus līdzekļus, ar ko var iegūt rakstisku apliecinājumu.

8. pants

Minimuma informācija, kas jānorāda lūgumā

1. Iesniedzot lūgumu saskaņā ar 5. pantu, saziņas iestāde sniedz šādu informāciju:

- a) kompetentās iestādes kontaktinformācija;
- b) apraksts par faktiem un apstākļiem, uz ko attiecas šis kriminālprocess;
- c) visi attiecīgie dati par aizdomās turamās vai apsūdzētās personas identitāti un par cietušajiem, ja tādi ir;
- d) kriminālprocesa stadija; un
- e) attiecīgā gadījumā, informācija par to, vai aizdomās turamajai vai apsūdzētajai personai ir piemērots ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis.

2. Saziņas iestāde var sniegt attiecīgu papildu informāciju saistībā ar kriminālprocesu, kas notiek tās dalībvalstī, piemēram, par grūtībām, ar ko saskaras šajā valstī.

9. pants

Minimuma informācija, kas jānorāda atbildē

1. Atbildot uz lūgumu saskaņā ar 6. pantu, lūguma saņēmēja iestāde sniedz šādu informāciju:

a) vai notiek vai ir noticis kriminālprocess par dažiem vai visiem tiem pašiem faktiem, uz kuriem attiecas kriminālprocess, kas minēts saziņas iestādes iesniegtajā informācijas lūgumā, un vai ar to ir saistīta tā pati persona;

ja atbilde uz a) apakšpunkta jautājumu ir apstiprinoša:

b) kompetentās iestādes kontaktinformācija; un

c) procesa stadija vai, ja ir pieņemts galīgs nolēmums, šā galīgā nolēmuma būtība.

2. Lūguma saņēmēja iestāde var sniegt attiecīgu papildu informāciju, kas saistīta ar kriminālprocesu, kurš notiek vai ir noticis tās dalībvalstī, jo īpaši par attiecīgiem faktiem, uz ko attiecas kriminālprocess šajā valstī.

3. NODAĻA

TIEŠAS APSPRIEDES

10. pants

Pienākums iesaistīties tiešās apspriedēs

1. Ja ir konstatēts, ka notiek paralēls process, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes sāk tiešas apspriedes, lai vienotos par efektīvu risinājumu ar mērķi izvairīties no nelabvēlīgām sekām, ko rada tāda paralēls process. Apspriežu rezultātā vajadzības gadījumā kriminālprocesu var apvienot vienā dalībvalstī.

2. Kamēr vien notiek tiešās apspriedes, attiecīgās kompetentās iestādes informē viena otru par visiem svarīgiem procesuāliem pasākumiem, ko tās veic attiecīgajā procesā.

3. Tiešo apspriežu laikā tajās iesaistītās kompetentās iestādes, kad tas pamatoti iespējams, atbild uz informācijas lūgumiem, ko iesniedz citas kompetentās iestādes, kas nepedalās šajās apspriedēs. Tomēr, ja kompetento iestādi kāda cita kompetentā iestāde lūdz sniegt specifisku informāciju, kas varētu kaitēt

būtiskām valsts drošības interesēm vai apdraudēt personu drošību, tai nav šī informācija jāsniedz.

11. pants

Procedūra, lai panāktu vienošanos

Iesaistoties tiešās apspriedēs par kādu lietu, lai panāktu vienošanos saskaņā ar 10. pantu, dalībvalstu kompetentās iestādes ņem vērā šīs lietas faktus un apstākļus, un visus faktorus, ko tās uzskata par svarīgiem.

12. pants

Sadarbība ar Eurojust

1. Šis pamatlēmums papildina un neskar Eurojust lēmumu.

2. Ja nav bijis iespējams panākt vienošanos saskaņā ar 10. pantu, jebkura iesaistīto dalībvalstu kompetentā iestāde vajadzības gadījumā nodod lietu Eurojust, ja Eurojust ir kompetents rīkoties atbilstīgi Eurojust lēmuma 4. panta 1. punktam.

13. pants

Informācija par procesa rezultātu

Ja tiešajās apspriedēs saskaņā ar 10. pantu ir panākta vienošanās par kriminālprocesa apvienošanu vienā dalībvalstī, šis dalībvalsts kompetentā iestāde informē otras iesaistītās dalībvalsts (pārējo iesaistīto dalībvalstu) kompetento iestādi (kompetentās iestādes) par procesa rezultātu.

4. NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Valodas

1. Deklarācijā, ko deponē Padomes Ģenerālsēkretariātā, katra dalībvalsts norāda, kuras no Savienības iestāžu oficiālajām valodām var izmantot saziņas procedūrā saskaņā ar 2. nodaļu.

2. Kompetentās iestādes var vienoties tiešajās apspriedēs saskaņā ar 10. pantu izmantot jebkuru valodu.

*15. pants***Saikne ar citiem juridiskiem instrumentiem un citiem mehānismiem**

1. Ciktāl citi juridiskie instrumenti vai mehānismi ļauj paplašināt šā pamatlēmuma mērķus vai palīdzēt vienkāršot vai atvieglināt procedūru, lai valstu iestādes apmainītos ar informāciju par savu kriminālprocesu, sāktu tiesas apspriedes un censtos vienoties par efektīvu risinājumu ar mērķi izvairīties no nelabvēlīgām sekām, ko rada paralēls process, dalībvalstis var:

- a) arī turpmāk piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai mehānismus, kas ir spēkā, stājoties spēkā šim pamatlēmumam;
- b) slēgt divpusējus un daudzpusējus nolīgumus vai mehānismus pēc šā pamatlēmuma stāšanās spēkā.

2. Šā panta 1. punktā minētie nolīgumi un mehānismi nekādā gadījumā neietekmē attiecības ar dalībvalstīm, kas nav to puses.

*16. pants***Īstenošana**

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2012. gada 15. jūnijam izpildītu šā pamatlēmuma prasības.

Dalībvalstis līdz 2012. gada 15. jūnijam dara zināmu Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem tās savos tiesību aktos transponē pienākumus, kas tām uzlikti ar šo pamatlēmumu.

*17. pants***Ziņojums**

Komisija līdz 2012. gada 15. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtē to, ciktāl dalībvalstis ir izpildījušas šā pamatlēmuma prasības, un vajadzības gadījumā tam pievieno tiesību aktu priekšlikumus.

*18. pants***Stāšanās spēkā**

Šis pamatlēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2009. gada 30. novembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

B. ASK